

sentlige Punkter afviger fra den Hensigt, som det første Venstreministerium havde med Hensyn til den Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal skulde løses. Det er et Forslag af den Art, at man, naar man ser paa dets Udvikling fra hin Tid indtil nu, ikke kan andet end antage, at det er avlet i et Ægteskab mellem Frygt for Socialdemokratiet og misforstaaede demokratiske Slagord, det er et Forslag, som — det maa de Herrer af Reformpartiet og de moderate jo vide — Tusinder af deres Vælgere slet ikke ønske skal gennemføres. Jeg ved, at Dele af disse Vælgere afgjorde Valget i Maribokredsen sidste Gang, og at de have sendt mig herind, for at jeg skulde stemme for en *frisindet* Løsning af Valgretsspørgsmaalet og imod det *ufrisindede* Forslag, som om lidt foreligger til Afstemning.

Slengerik: Jeg har med nogen Interesse lagt Mærke til, at baade den højtærede Minister, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) og det ærede Medlem for Assens (Berntsen) i Aften have foretaget forskellige udviklede Regnestykker, som skulde gaa ud paa at vise, hvor lidt eller hvor meget den almindelige Valgret efter Reformpartiets Tilbud vilde faa at sige i Kommunerne, og hvor lidt eller hvor meget den privilegerede Valgret vilde faa at sige ved Amtsraadsvalgene. Jeg indrømmer, at disse Regnestykker kunne være meget fornøjelige for Folk, der holde meget af Regnestykker, men jeg er ganske vist noget tilbøjelig til at tro, at Hensigten med dem til Dels har været at bortlede Opmærksomheden fra det, der i Virkeligheden er Kærnepunktet i den Sag, der ligger for i Aften. Imidlertid har det ikke været saaledes, at de Herrer Medarbejdere fra frikonservativ Side have ønsket at være med til at dække over det, som der egentlig er sket ved dette Ændringsforslag, som har foreligget i Fællesudvalget fra Reformpartiets Side, thi for ikke ret længe siden stod oppe i det andet Ting det 2de Medlem for 10de Kreds (Frijs), den Mand, der jo er Ordfører for de frikonservative i Landstinget, og takkede Reformpartiet og Regeringen, fordi de nu havde indrømmet den privilegerede Valgrets Berettigelse i vort kommunale Liv. Se, det er Kærnen i Sagen. De frikonservative afdække ganske uskaansomt, hvad det er; man fra Reformpartiets Side har gjort, og saa hjælper det ikke, at man hernede prøver paa ved de mest udviklede Regnestykker at bortlede Opmærksomheden

fra det, som i Virkeligheden er Kærnepunktet i Sagen. De Herrer ville ogsaa faa at mærke, naar de komme ud i Landet, at deres frikonservative Medarbejdere fra i Vinter nok skulde vide at sætte Fingeren paa det ømme Sted, det er der ikke nogen som helst Tvivl om. Jeg skal derfor ogsaa lade Regnestykkerne ligge, det er ikke det, der i Virkeligheden er Spørgsmaal om; nej, det, der er Spørgsmaal om, er netop det, som de frikonservatives Fører i Landstinget rørte ved, da han takkede Regeringspartiet, fordi det nu ved dette Ændringsforslag havde indrømmet den privilegerede Valgrets Berettigelse i vort kommunale Liv.

Det morede mig før at høre det ærede Medlem for Assens udtale sig om sit intime Medarbejderskab med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds; det ærede Medlem for Assens syntes dog, der maatte en Motivering til; naar han saaledes var kommen i Samarbejde med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, kunde det ikke være noget, der var sket saaledes ganske af sig selv, der skulde en Motivering til, og derfor fortalte det ærede Medlem for Assens os, at saadan noget havde man da set før. Han anførte i saa Henseende, at afdøde Trafikminister Hørup og den nuværende højtærede Justitsminister havde før været stærke Modstandere af hinanden, men at de omsider havde fundet hinanden som Kolleger i det samme Ministerium. Ja, det er jo ganske rigtigt. Der er et andet Eksempel, som jeg ogsaa kunde have Lyst til at fremdrage for yderligere at vise, at Folk godt kunne være Modstandere til en Tid, men senere samles til godt Samarbejde; det var Hørup og Berg, der ogsaa havde været stærke Modstandere til Tider; men det viste sig dog, at de lode alle personlige Ting og onde Ord, der kunde have været dem imellem, ligge, naar der var en stor Sag, der samlede dem. Skulle vi ikke tage Hørup og Berg og bruge dem i Øjeblikket? De ere jo begge døde. Det er nu morsomt at se, at det ærede Medlem for Assens og det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, der jo have haft mindst lige saa mange onde Ord liggende imellem sig, som Hørup og Berg i sin Tid, nu til Trods for alle de onde Ord have fundet hinanden. Man kan forstaa, at det ikke er nogen ganske ringe Sag, der har samlet de to Medlemmer til Samarbejde. Men lad det være, som det være vil. Jeg synes, det kunde være ret interessant at undersøge, paa hvilken Maade de to ærede Medlemmer ere komne i Samarbejde med hinanden; de